

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sættes til Forhandling.

Ordføreren (Jepsen Christensen): Som det var at vente i Henhold til de Udtalelser, der faldt ved denne Sags første Behandling, er der ikke i Udvalget opnaaet Enighed om at indstille det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning til Godkendelse i dette høje Ting. Jeg skal ikke inklade mig paa at polemisere mod Mindretallets Udtalelser i Betænkningen, men blot nøjes med paa Flertallets Vegne paa ny at anbefale Lands-tinget at meddele sit Samtykke til Rati-fikation af den foreliggende Konvention.

Schovelin: For den, som agter paa Tidens Tegn og ikke tror, at Danmark er et lille Land, hvis Udenrigspolitik kan gaa, ligesom der staar i Salmerne, paa „egen Melodi“, har det været ganske interessant at lægge Mærke til, hvorledes der mellem denne Sags første og anden Behandling fra to Landes Side er sket Toldforhøjelser, og Toldforhøjelser netop paa Landbrugsprodukter. Særlig iøjnefaldende er de Toldforhøjelser, der har fundet Sted for Tysklands Vedkommende. Vi ved alle, at selv om Tyskland skulde ratificere, er det eneste sikre i Sagen, at Danmark, efter at være gaaet ind paa denne Konvention, mere og mere kan vente at blive den, der faar Lussingerne; og de vil sikkert falde prompté baade fra den ene og den anden Side. Forholdene i England er i dette Øjeblik saa forvirrede og uoverskuelige, at man skulde tro, at det eneste naturlige for et lille Land som Danmark, der har England til stor Kunde, maatte være at stille sig afventende i denne Situation. Jeg tror ikke, nogen Spaamand i internationale Anliggender, end ikke den højterede Udenrigsminister, der tidligere har været saa heldig i den Henseende, med Sikkerhed vil kunne afgive Skøn om, hvad der vil ske i England. I Stedet for at forholde sig afventende synes det, som om ogsaa dette høje Ting ligesom det andet høje Ting vil skride til fuldstændig at bryde med den hidtil herskende Handelspolitik. Saaledes som jeg udviklede det under Sagens første Behandling, er Mestbegunstigelsen skørnet, og naar man ingen Voldgift tør kræve, maa den i Realiteten siges at være opgivet som Værn. Hvad den af Traktatkommissionen saa højt priste Toldautonomi angaar, opgiver vi den nu med eet Slag, stryger den fuldstændig gennem Vedtagelsen af denne Trak-

tat. Det herskende Toldsystem har altsaa krænget sig om til sin egen Karikatur, og deri ser vi Konservative et godt Varsel om, at denne Udvikling snart maa kunne slaa over i sin Modsætning. For at bruge, med en lille Modifikation, et Udtryk, som Hørup en Gang brugte i det andet høje Ting, vil jeg sige, at vi i den Beslutning, som nu tages, ser Klappfinalen paa en Handelspolitik, der er gaaet bag af Dansen, og haaber saa, det maa lykkes Landet saa snart som muligt at komme til en Kehraus.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg takker Udvalgets Flertal for den Tilslutning, det har givet dette Forslag. Jeg maa beklage, at det ikke er lykkedes at samle hele Udvalget derom, men det konservative Folkeparti har nu en Gang sin særlige Politik paa dette Omraade, og det ser ikke ud til, at det kan lykkes at vinde frem til en Forstaaelse. Jeg maa dog kortelig understrege, at det, der sker her, er ikke et Brud paa den hidtidige Handelspolitik, men en Fortsættelse af den handelspolitiske Linie, Danmark i meget, meget lang Tid har fulgt. Naar den ærede sidste Taler (Schovelin) udtalte, at Forholdene i England er af uberegnelig Karakter, kan det ærede Medlem have megen Ret deri; der gaar utvivlsomt i denne Tid mange Stemninger gennem engelske Sind, og derfor kan jeg godt være enig med ham i, at vi skal forholde os, om jeg saa maa sige, afventende, men ganske naturligt afventende i den Forstand, at vi holder os i det Spor, vi i lang Tid har været inde i. Vi har staaet sammen med England paa den almindelige handelspolitiske Linie, og det er det, vi fremdeles vil komme til ved at ratificere denne Konvention. Hvis Forholdene i England fuldstændig forandres, bliver vi under den ene eller den anden Form nødt til at indrette os derefter, men hvilke Slutninger vi skal drage deraf, kan vi virkelig ikke have nogen fornuftig Mening om i dette Øjeblik, hvor det netop er umuligt at overse, hvad der vil foregaa i England. Det ærede Medlem sagde den sædvanlige Sætning om, at det er os, der faar Lussingerne. Hidtil kan vi jo ikke siges at have faaet dem i nogen paafaldende Grad paa det økonomiske Omraade. Derimod er jeg bange for, at hvis vi virkelig styrtede os ind i mere eller mindre udpræget krigerske økonomiske Handlinger overfor de store Stater, saa vilde det maaske nok blive saadan, at begge Parter fik Lussinger, men jeg er ikke helt sikker paa, at vi kunde taale dem saa godt som de store Stater.

Det ærede Medlem udtalte, at man ikke